

Principiul fundamental al poeziei lui Maiakovski e partinitatea comunistă. El însuși l-a definit clar, precis fără echivoc:

Я меряю
по коммуне стихов сорта,
в коммуны душа потому влюблена,
что коммуна по-моему,
огромяна высота,
что коммуна, по-моему,
глубочайшая глубина.

sau:

Явившись
в Це Ка Ка
идуших светлых лет,
над бандой поэтических
рвачей и выжиг
я подыму,
как большевистский партбилет,
все сто томов
моих партийных книжек.

Fragmentele citate sînt larg cunoscute și nu necesită comentarii. Dar e necesar de subliniat că pentru Maiakovski partinitatea comunistă n-a fost doar o atitudine politică, ci în primul rînd un principiu estetic, o condiție a frumuseții (sau a reușitei versurilor). « Poezia începe, scria el, tocmai acolo unde există o tendință »¹³. Ridicîndu-se împotriva oricărei elaborări de reguli poetice fixe și admițînd doar « cîteva reguli generale pentru a putea începe munca poetică », Maiakovski așeza în fruntea acestora următoarele două:

« Existența în societate a unei probleme a cărei rezolvare nu este de conceput decît printr-o operă poetică. Comanda socială » și

« Cunoașterea exactă sau, mai corect, sezișarea dorințelor clasei tale (sau ale grupului pe care-l reprezînți) într-o anume problemă, adică precizarea scopului »¹⁴.

Recurgînd și în articol la hiperbole și paradoxuri, Maiakovski își definește crezul estetic cu o precizie aproape matematică:

« După părerea mea, cea mai bună operă poetică va fi aceea scrisă după comanda socială a Cominternului, avînd drept scop victoria proletarietului, operă scrisă cu cuvinte noi, expresive și pe înțelesul tuturor, lucrată la o masă construită după indicațiile N.O.T.-ului¹⁵ și adusă în redacție cu avionul »¹⁶.

În sfîrșit, ca să înțelegem și mai bine ce înseamnă acest lucru, să ne referim la părerea lui Maiakovski despre viitorul versurilor sale:

¹³ Articolul « Cum se fac versurile? » Se citează după volumul *Despre munca scriitorului*, Cartea Rusă, 1955, p. 41.

¹⁴ *Ibidem*, p. 42.

¹⁵ N.O.T. — Comisia pentru organizarea științifică a muncii (Nota traducătorului volumului « Despre munca scriitorului »).

¹⁶ Volumul citat, p. 44.